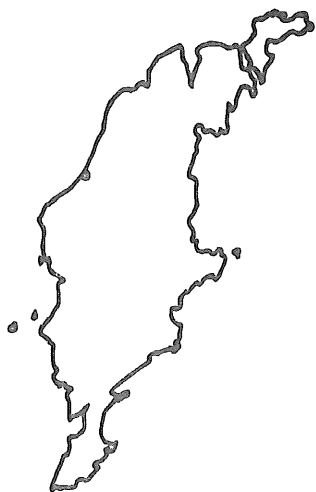
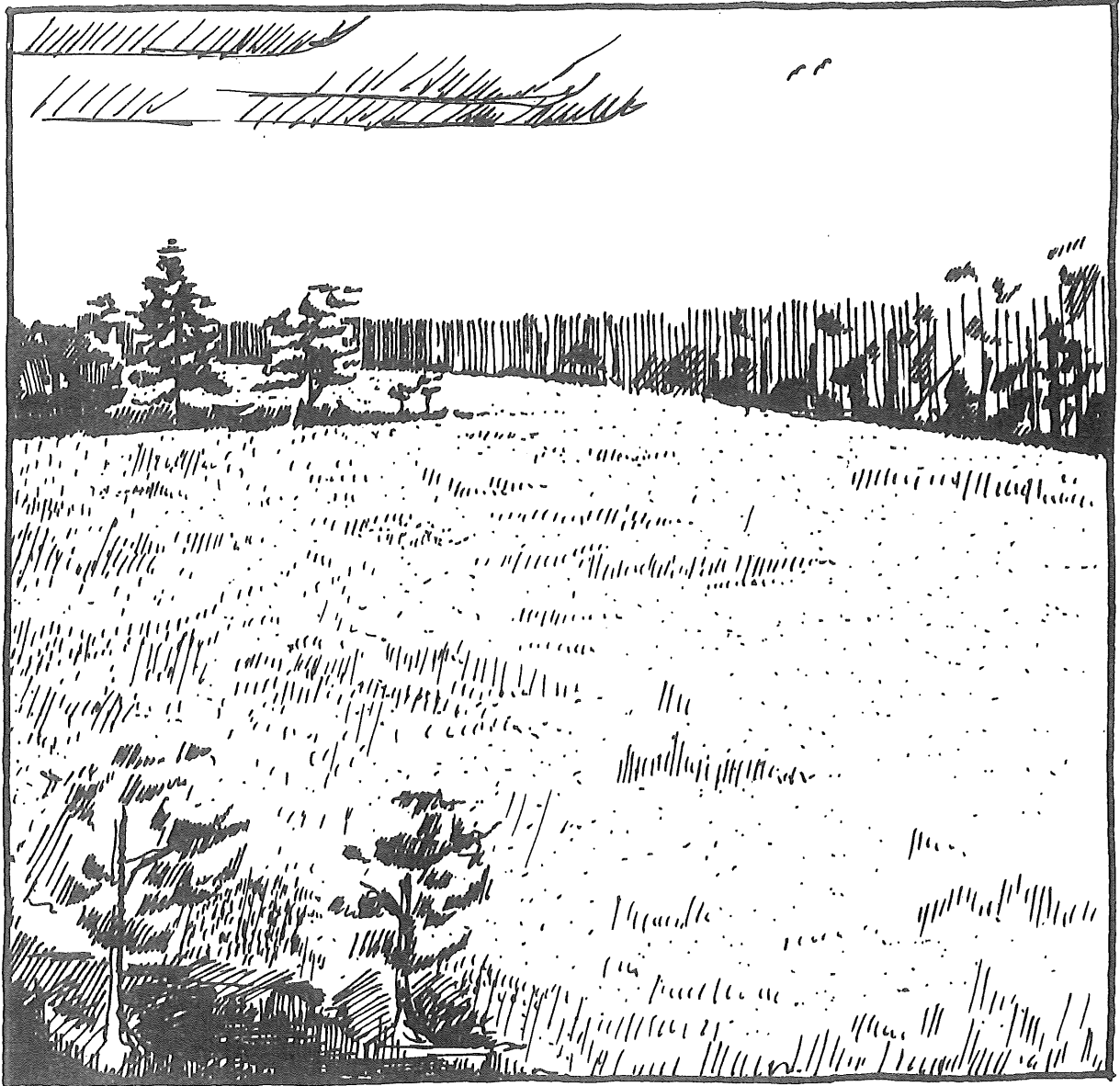

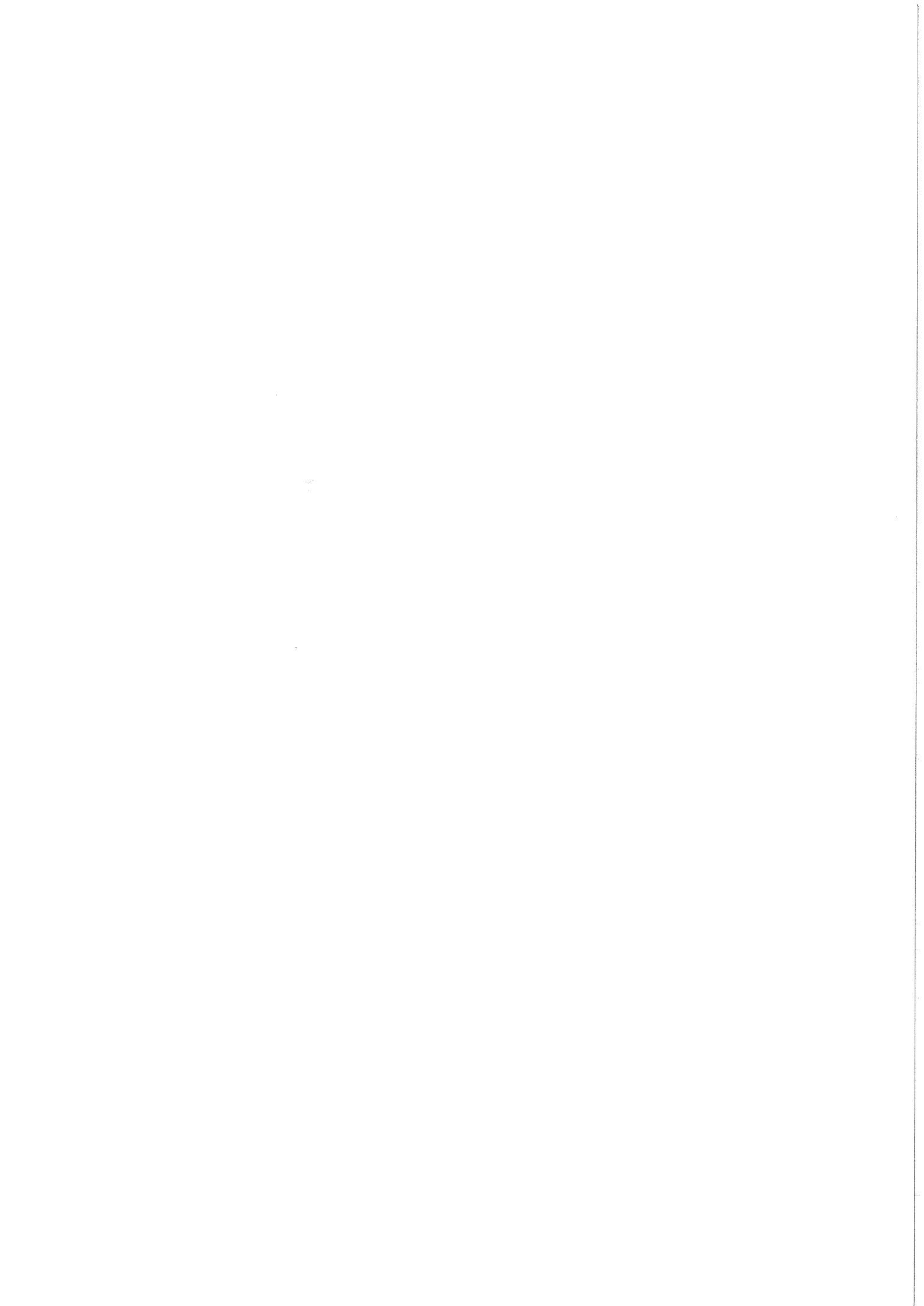

GOTLANDS LÄN

LINDHAMMARSMYR BOTANISK INVENTERING

LÄNSSTYRELSEN I GOTLANDS LÄN
Naturvårdsenheten 1983

LINDHAMMARSMYR

Botanisk inventering

utförd sommaren 1982 av Bengt-Olof Nilsson och Yvonne Olsson.

Författarna är ensamma ansvariga för rapportens innehåll varför detta ej kan åberopas som representerande länsstyrelsens ståndpunkt.

Visby i april 1983

Länsstyrelsen
naturvårdsenheten

Gotlands myrar!

Ni naturens praktstycken på forna tiders Gotland!

Ni sorgeämnena i nutiden!

Snart är det få, som minnas vindens, solens och färgernas spel i edra "aglundar" och edra "starrar", där bonden slog sitt myrhö och stakade hem det i sin "flatäska".

Få, som ljustrat edra lindare eller löpt skridsko på er blanka "synis" och klubbat gäddor.

Få, som fått låta sina ögon fröjdas åt edra "träskis" fria vatten, kristallklart och silverglänsande i stiltje, turkosblått, när stormen rört upp bottnarnas kalkslam.

Vem kan nu glädjas åt eder döda platthet?

Allra minst de av edra ägare, som alltför dyrt måst betala den nya åker, utdikningarna till äventyrs givit.

(L. von Post 1940)

<u>INNEHÅLLSFÖRTECKNING</u>		<u>Sid</u>
1.	INLEDNING	1
2.	UNDERSÖKNINGSOMRÅDET	3
3.	METODER	6
4.	VEGETATIONSBESKRIVNING	7
4.1	MYRVIDDEN	7
4.2	LAGGEN	10
4.3	UTLOPPSOMRÅDET	12
5.	BANDPROFILER	13
5.1	BANDPROFIL 1	14
5.2	BANDPROFIL 2	16
6.	ARTLISTA	18
7.	ERKÄNNANDE	21
8.	LITTERATURLISTA	21

1. INLEDNING

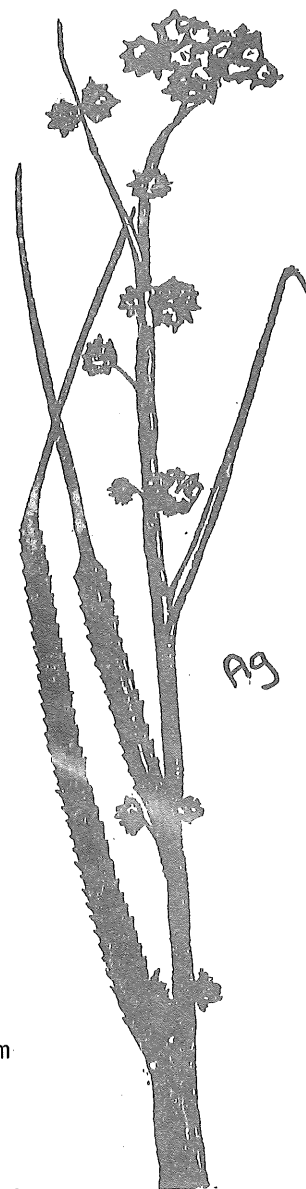
De agmyrar som idag finns kvar på Gotland är bara spillror av ett förr karaktärsgivande inslag i landskapsbilden. Dikningsverksamheten har varit så omfattande att öns myrareal, räknat på myrar större än 25 ha, reducerats till 4 % av den ursprungliga (Dahlbeck 1950).

Torrläggningen av Gotlands våtmarker sköt fart i mitten på 1800-talet och före sekelskiftet hade ingrepp gjorts i nästan alla större myrar. Sedan även Mästermyr och Lina myr dikats under 1900-talets första hälft, återstår idag ingen av de riktigt stora myrarna, med sina botaniska, zoologiska och geologiska särdrag.

Lindhammars myr överträffas idag storleksmässigt bara av Tråskmyr på norra Gotland. För att få perspektiv på dessa kvarvarande myrars arealer, kan nämnas att det tidigare funnits 31 stycken större myrar/myrkomplex än den 169 ha stora Tråskmyr. Av dessa var Mästermyr på 2 674 ha den största (Sernander 1941).

Lindhammars myr är unik på så sätt att inga ingrepp i form av diken eller kanaler är gjorda. Myren rymmer inga stora botaniska sällsyntheter, men kan ändå anses värdefull att bevara som representant för en opåverkad agmyr. Lindhammars myr är också skyddsvärd ur zoologisk synvinkel, eftersom den har ett intressant fågelliv, en riklig förekomst av snok och eftersom den utgör en av åkergradans största kvarvarande lekplatser på ön (Högström 1974).

När det gäller att bevara myrar för framtiden kan man inte längre välja och vraka. De få större myrar som finns kvar blir allt värdefullare, även om de är av betydligt trivialare natur än många myrar som tidigare offrats för att utöka åkerarealen. Därför är Lindhammars myr idag ett självklart naturvårdsobjekt.

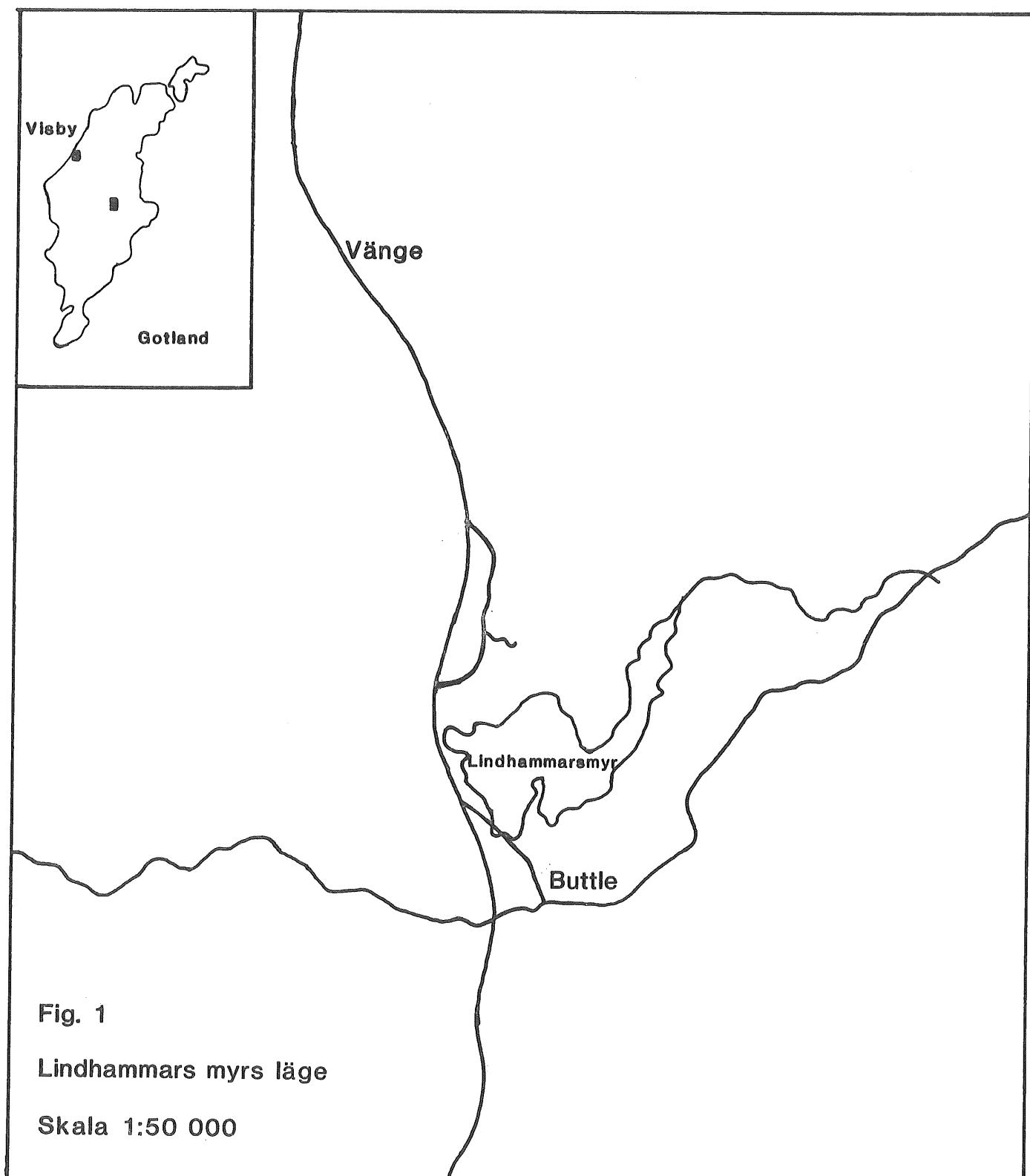

För att få ökad kunskap om växtligheten på Lindhammars myr beslutade länsstyrelsen på Gotland att en botanisk inventering skulle utföras vars resultat nu föreligger. Målet med undersökningen har varit att översiktligt beskriva vegetationens sammansättning på myren, samt att mer noggrant inventera florán i några olika delar av myren genom utläggning av bandprofiler.

2. UNDERSÖKNINGSOMRÅDET

Lindhammars myr är belägen i Vänge och Buttle socknar på mellersta Gotland, ca 30 km sydsydost om Visby, (se fig 1).

Myren är med sin yta på 110 ha Gotlands näst största kvarvarande myr.

Ett flertal skogsklädda fastmarksöar finns utspridda på myrytan. I väster skjuter dessutom en skogsklädd udde ut mot myrens norra kant, (se fig 2).

Den östra delen av myren utgörs av en lång "sporre", som sträcker sig mot nordnordost.

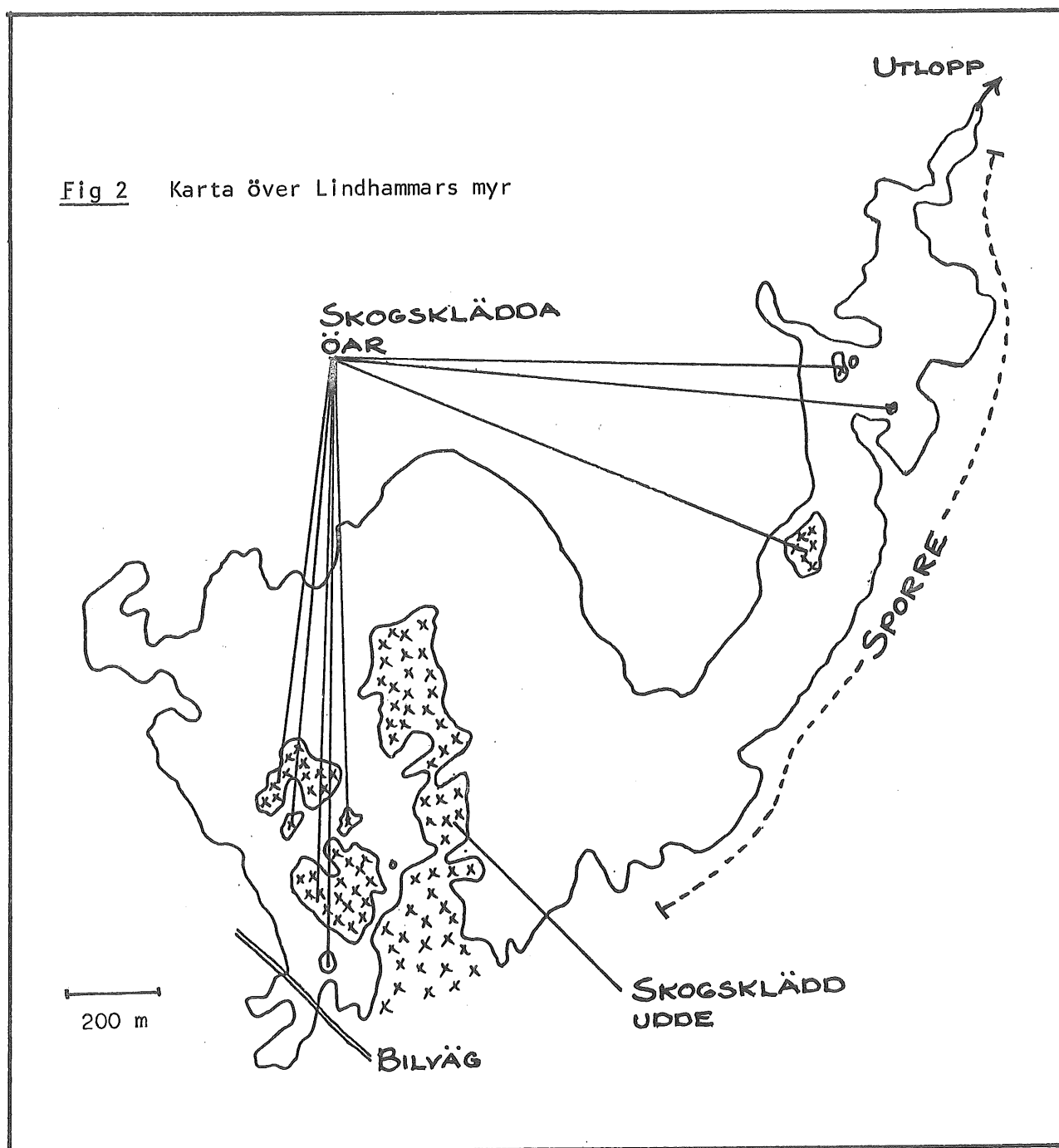
Lindhammars myr är liksom de flesta myrar på Gotland en igenväxningsmyr, vilket innebär att myren ursprungligen varit en sjö. Idag är myren helt igenvuxen med undantag för några få obetydliga vattensamlingar i den djupare "sporren".

Myren ligger överst i vattensystemet och saknar synligt tillflöde. Vattenförsörjningen sker istället genom diffus insilning från omgivande skogsmark. Från-flödet går över hällmark i nordost och försvinner slutligen ner i en spricka i kalkstenen.

Myren omges helt av skogsmark. I allmänhet dominerar liksom på fastmarksöarna örtrik tallskog med inslag av gran, en, björk och brakved, men även granskogsdominerade områden förekommer.

Enligt Lundqvist (1929) utgörs lagerföljden i myren av kärrtorv vilande på bleke. Torvens mäktighet är högst en meter, men vanligen mindre än 0,5 meter, medan blekelagret är högst 0,75 meter. Myren vilar på morän.

Fig 2 Karta över Lindhammars myr

3. METODER

Inventeringen utfördes under tiden 1982-06-27--07-15.

Första delen av fältarbetet ägnades åt att översiktligt beskriva på myren vanligt förekommande vegetationstyper genom bestämning av fältskikts-dominant och övriga karaktäristiska arter. Med hjälp av ekonomisk karta över Sverige, (6J 3C Buttle), samt en flygbild i färg skala 1:20 000 från 1980, upprättades vegetationskartor över myren. Alla upptäckta arter noterades dessutom för sammanställning av en artlista.

Med den översiktliga inventeringen som grund, utvaldes två delar av myren med olika vegetationssammansättning, där bandprofiler lades ut för att få en mer detaljerad bild av floran.

Bandprofilerna sträcker sig från fastmark ut till ensartad myrvegetation och utgörs av ett antal provrutor av storleken 0,5x1 meter, som ligger med en meters mellanrum. Varje provruta har markerats med två inplastade järnrör för att lätt kunna återfinnas med metalldetektor. (Se fig 3).

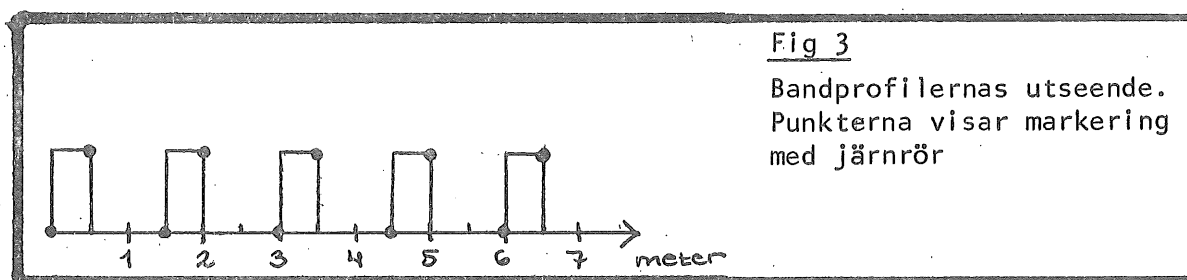

Fig 3

Bandprofilernas utseende.
Punkterna visar markering
med järnrör

I provrutorna noterade vi samtliga kärlväxter och gjorde en bedömning av varje arts förekomst i en tregradig skala. Skalan får ses som ett försök till sammanfattning av en arts täckningsgrad och individrikedom inom rutan.

- 1 = arten förekommer i ett eller några få exemplar och/eller har en obetydlig täckningsgrad inom rutan.
- 2 = arten är vanligt förekommande och/eller har en icke obetydlig täckningsgrad inom rutan.
- 3 = arten är dominerande inom rutan.

De mossor som förekom i profilerna har vi lämnat utan beaktande. Dock är på myren vanligt förekommande mossor medtagna i den översiktliga beskrivningen.

Namngivningen av fanerogamer och kärnkryptogamer följer Lid (1974). Övrig använd bestämningslitteratur är för kärlväxter Hylander (1982), samt för mossor Nyholm (1954-1969) och Ursing (1972).

4. VEGETATIONSBESKRIVNING

Vegetationsbilden är, med undantag för utloppsområdet, likartad över i stort sett hela Lindhammars myr. Myrvidden domineras av ag (*Cladium mariscus*), bunkestarr (*Carex elata*), och trådstarr (*Carex lasiocarpa*), medan den tuviga laggen präglas av buskar och pors (*Myrica gale*).

Definitionsmässigt utgörs myrvidden av myrens blötare delar och gränsen för dess utbredning sätts av sommarlågvattnets nivå. Laggen utgörs av den allt efter terrängförhållandena smalare eller bredare zon mellan myrvidden och den trädbevuxna fastmarken, vilken endast står under vatten vinterhalvåret. Skogen hindras av vinterisen att utbreda sig nedanför vinterhögvattnets nivå.

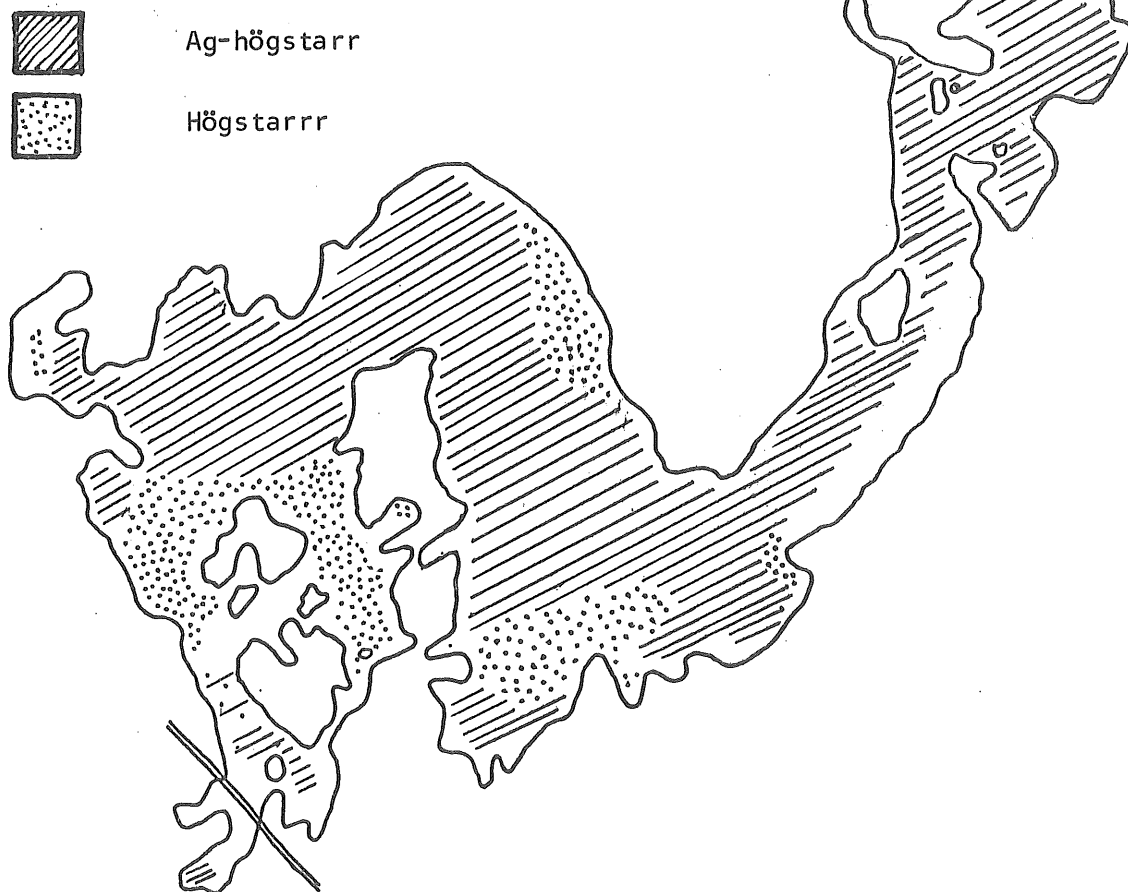
4.1 MYRVIDDEN

Myrvidden domineras till allra största delen av ett blandsamhälle bestående av ag, bunkestarr och trådstarr. Oftast växer de tre arterna sida vid sida, men stundom skiljer de på sig och bildar en mosaikartad struktur, där täta agbestånd omväxlas av rena starrdungar. I slutet på 1930-talet uppskattades de båda högstarrarterna utgöra 2/3, och agen 1/3 av blandsamhället (Sernander 1941). Denna bedömning torde gälla även idag för huvuddelen av myrytan. Österut, i den sankare "sporren", ökar dock inslaget av ag.

Mindre delar av myrvidden domineras av ett högstarrsamhälle där bunkestarr är huvudkomponent, (se fig 4).

En smal zon med högstarr löper dessutom runt stora delar av myren i gränsområdet mellan myrvidd och lagg.

Fig 4 Schematisk bild över myrviddens växtsamhällen

Ag/högstarrsamhället har inslag av få andra arter och ger ett tämligen ensartat intryck. Vanligt förekommande är dock kärrspira (*Pedicularis palustris*), vilken på Gotland finns i en form som snyltar på ag och de båda högstarrarterna.

Vidare uppträder lokalt rikligt med vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*), och i fuktstråken mellan tuvor och fjolårsförna även dybläddra (*Utricularia intermedia*) och vattenbläddra (*Utricularia vulgaris*).

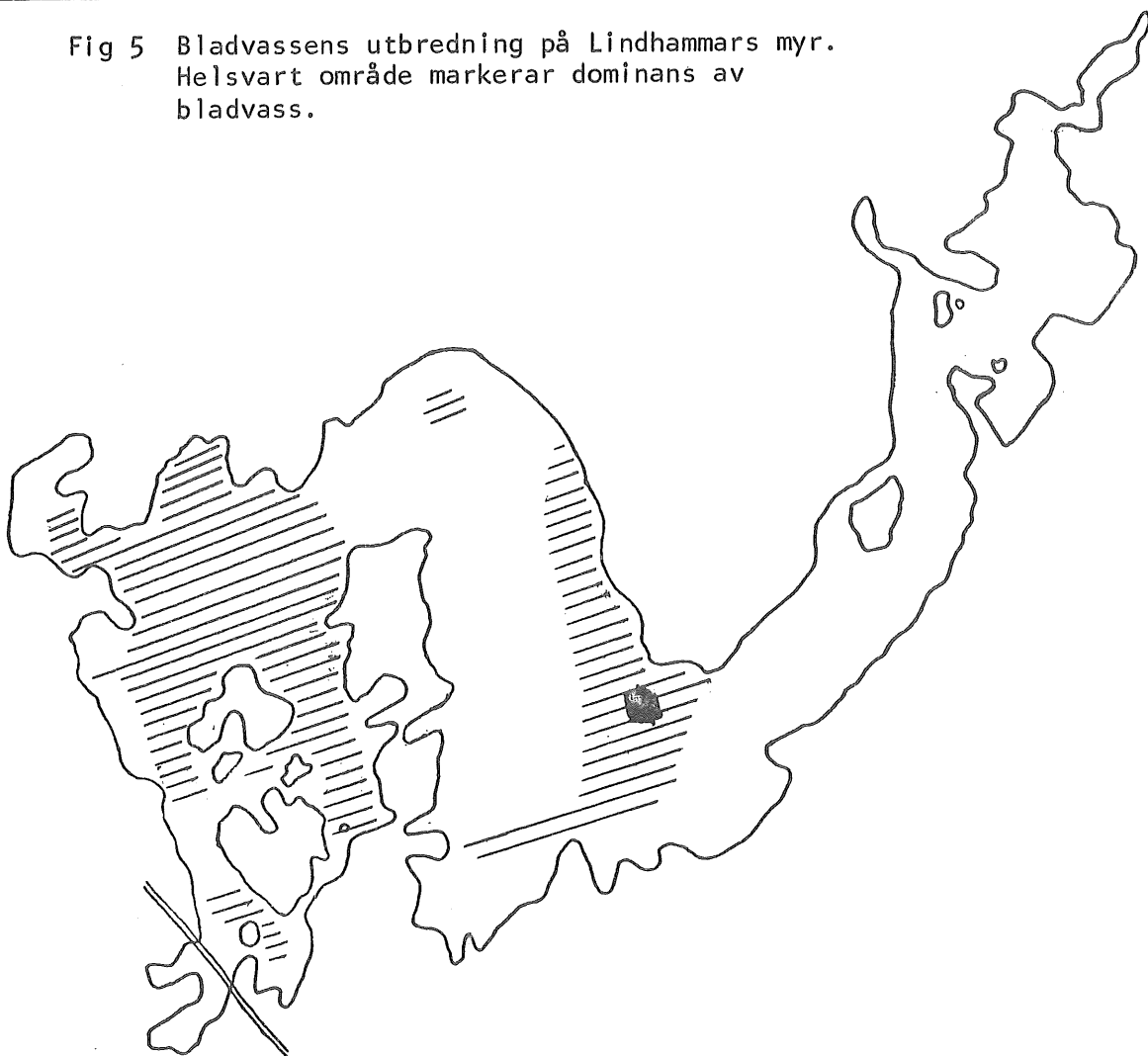
I myrens torrare västra del är även pors vanligt förekommande ute på myrvidden. Där finns också bladvass (*Phragmites communis*) inblandad i ag/högstarrvegetationen. Förekomsterna av denna är oftast mycket glesa, men tätnar

in mot laggen. På en mindre yta dominerar bladvass tillsammans med tråd-
starr, (se fig 5). Nämnas kan också sparsamma, ojämnt spridda, exemplar av
ängsnycklar (*Dactylorhiza incarnata*), hirsstarr (*Carex panicea*); ängsull
(*Eriophorum angustifolium*), smalfräken (*Equisetum variegatum*) och knäppag
(*Schoenus nigricans*).

Högstarrsamhället har en artsammansättning som är mycket lik ag/högstarr-
samhällets. Vanliga inslag är pors, vattenklöver, bladvass och, på vissa
ställen, knäppag. Även ag är stundom svagt inblandad i starrvegetationen.

Bottenskiktet domineras över hela myrvidden av kärrklomossa (*Scorpidium
scorpioides*).

Fig 5 Bladvassens utbredning på Lindhammars myr.
Helsvart område markerar dominans av
bladvass.

4.2 LAGGEN

Laggen är runt merparten av Lindhammars myr fläck, starkt tuvad och tämligen bred. På många ställen kan det vara svårt att dra en skarp gräns mot bakomliggande fastmark, eftersom tuvigheten ofta fortsätter in bakom skogsridån. De torra, trädbevuxna tuvorna omges då av smala stråk med myrvegetation.

Sin största utbredning når laggen i anslutning till de båda fastmarksöarna i myrens grunda sydvästra del, samt längs "sporrrens" sydöstra kant.

I "sporrrens" norra del sluttar kantpartierna brantare ner mot myrvidden, varför laggen blir smalare och bitvis försvinner helt.

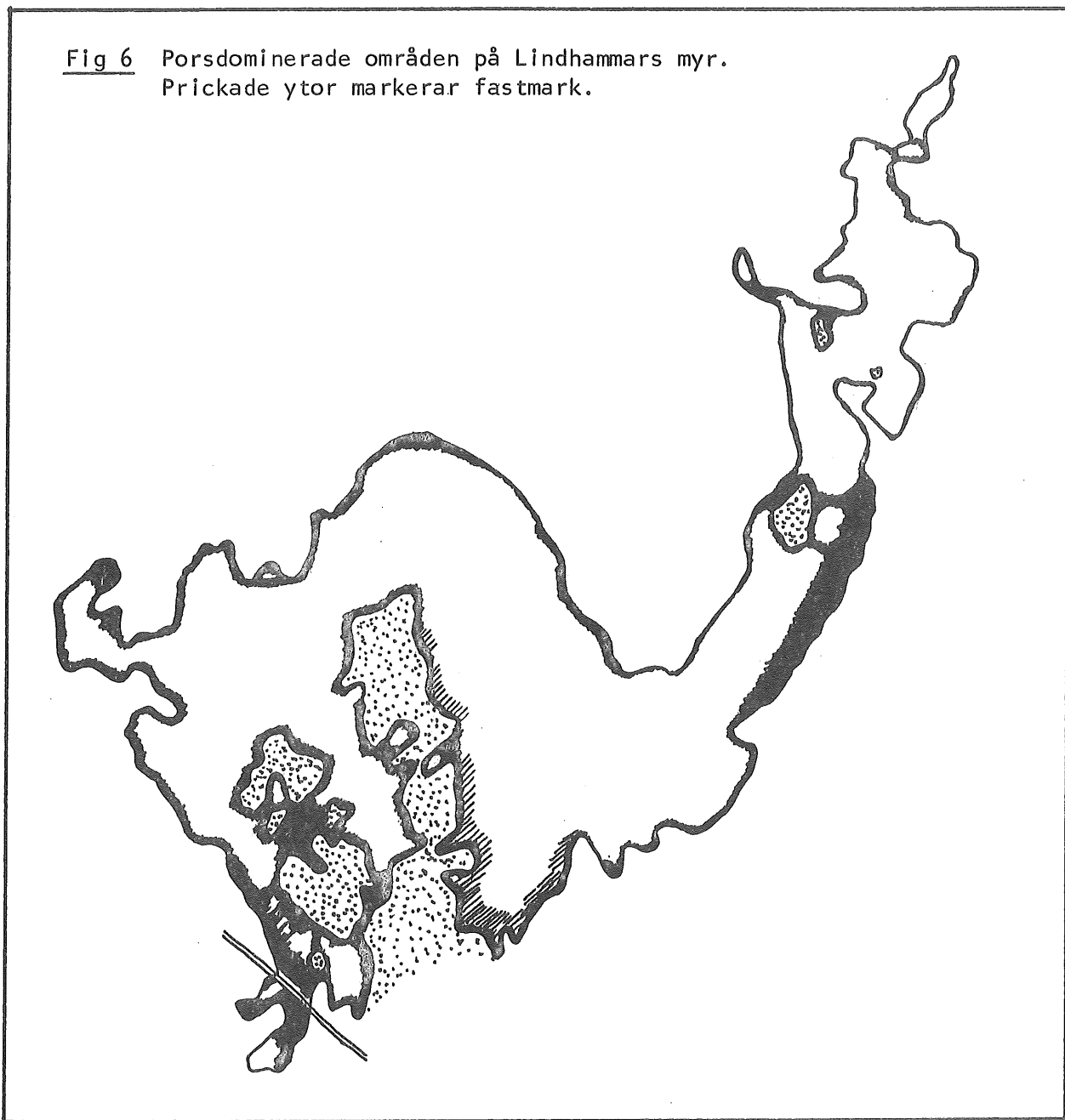
På laggens övre del finns rikligt med små träd och buskar av tall (*Pinus sylvestris*), en (*Juniperus communis*), brakved (*Rhamnus frangula*), björk (*Betula* sp.) och vide (*Salix* sp.). Ofta, men inte alltid, växer dessa buskar på de torrare tuvorna.

I fältskiktet märks på tuvorna arter som ljung (*Calluna vulgaris*), lingon (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbär (*Vaccinium myrtillus*), svinrot (*Scorzonera humilis*), ängsvädd (*Succisa pratensis*) och stenbär (*Rubus saxatilis*).

På de torraste tuvorna närmast skogskanten tillkommer olika gräs, bland vilka piggrör (*Calamagrostis varia*), backskafting (*Brachypodium pinnatum*) och kruståtel (*Deschampsia flexuosa*), kan nämnas.

I bottenskiktet finns olika lavar (främst *Cladonia* sp.), samt mer sparsamma förekomster av tallvitmossa (*Sphagnum nemoreum*), myrbjörnmossa (*Polytrichum strictum*) och räffelmossa (*Aulacomnium palustre*).

Fig 6 Porsdominerade områden på Lindhammars myr.
Prickade ytor markerar fastmark.

Myrvegetationen som breder ut sig mellan tuvorna och utåt mot myrvidden, domineras runt hela myren av pors (se fig 6). På många ställen är porsen så uppblandad med blååtäl (*Molinia caerulea*) och hirsstarr (*Carex panicea*) att det kan vara på sin plats att tala om en sandominans med dessa arter, snarare än om en ren porsdominans. Bland övriga frekventa växter i pors-samhället kan nämnas ängsstarr (*Carex hostiana*), blodrot (*Potentilla erecta*), älgört (*Filipendula ulmaria*), ängsull, gräsull (*Eriophorum latifolium*) och smalfräken. Mer sporadiskt förekommer också axag (*Schoenus ferrugineus*).

Mot myrvidden ökar fuktighetsgraden och porsvegetationen blandas upp med högstarr och vattenklöver. I myrens västra del förekommer dessutom rikligt med kärrfräken (*Equisetum palustre*). Utbredningen av denna art upphör abrupt vid "sporrrens" början.

I övergången mellan tuvor och myrvegetation uppträder ofta slankstarr (*Carex flacca*), loppstarr (*Carex pulicaris*) och nålstarr (*Carex dioeca*).

I bottenskiktet kan nämnas guldspärrmossa (*Campylium stellatum*), spjutmossa (*Calliergonella cuspidata*) och krokmossa (*Drepanocladus intermedia*).

De stora laggpartierna i sydväst och längs "sporrrens" sydöstra kant har en rikare karaktär än myrens övriga porsdominerade områden. Här är vegetationen mer ängsartad eftersom blåtåtel och axag ofta bildar en tät matta under och mellan porsbuskarna. Mycket rikliga förekomster av gräsull och tämligen stora inslag av kärrlilja (*Tofieldia calyculata*), tätört (*Pinguicula vulgaris*), majviva (*Primula farinosa*) och slätterblomma (*Parnassia palustris*) ger dessa områden särprägel. Vid sidan om de mer allmänt förekommande ängsnycklarna tillkommer även orkidéarter som brudsporre (*Gymnadenia conopsea*), blodnycklar (*Dactylorhiza cruenta*) och sumpnycklar (*Dactylorhiza traunsteineri*). Längs sporrens kant hittade vi också kärrknipprot (*Epipactis palustris*), flugblomster (*Ophrys insectifera*) samt några exemplar av de tidigare kända vita sumpnycklarna. I detta område växer dessutom sparsamt med blodtopp (*Sanguisorba officinalis*).

4.3 UTLOPPSOMRÅDET

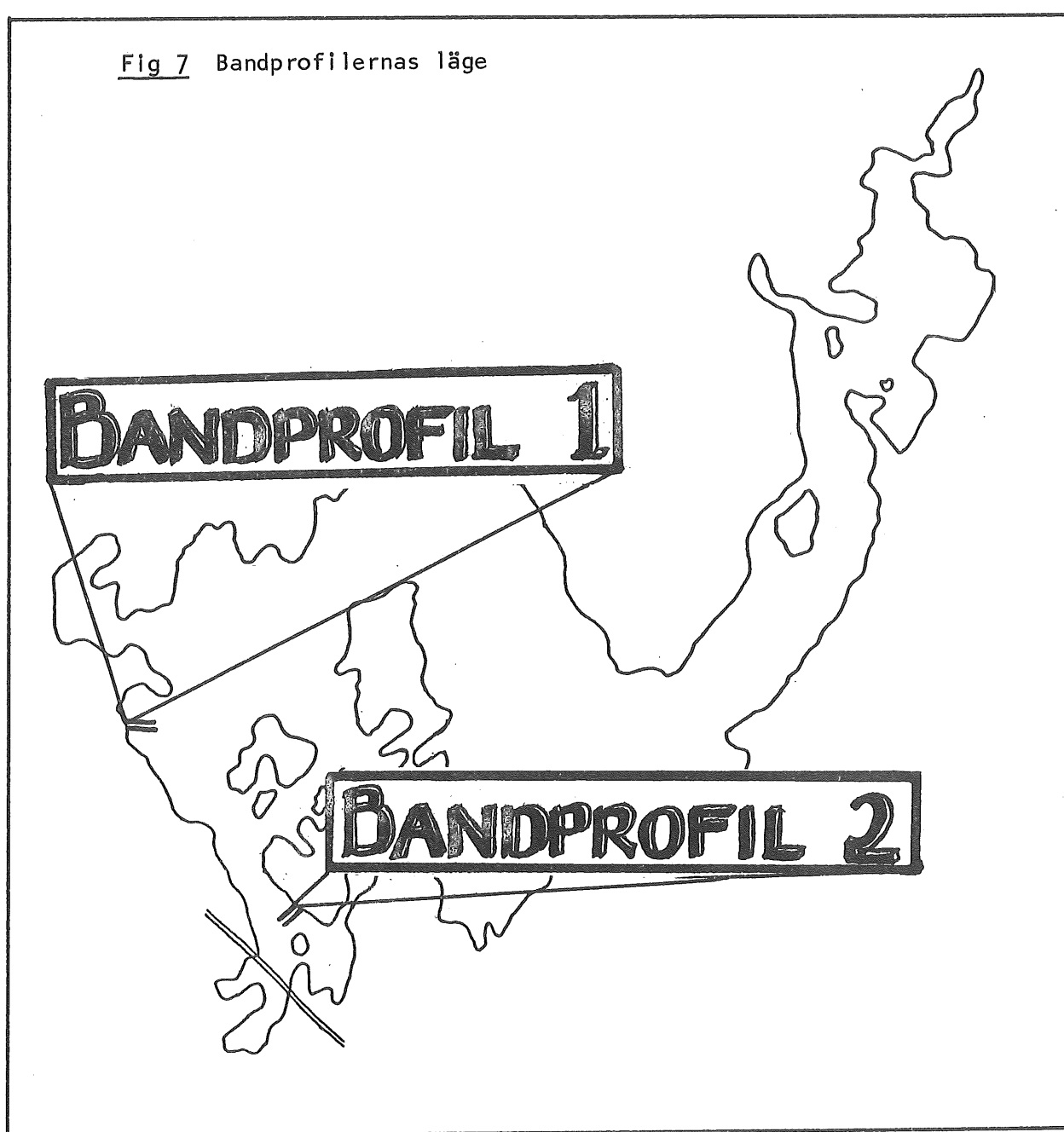
Utloppsområdet i myrens nordöstra hörn har en något annorlunda flora än myren i övrigt.

De vattenfyllda hällkaren i områdets centrala del domineras av bunkestarr, i vilkens kraftiga tuvor arter som strandlysing (*Lysimachia vulgaris*), fackelblomster (*Lythrum salicaria*), revsmörblomma (*Ranunculus repens*), ält-ranunkel (*Ranunculus flammula*), vattenmynta (*Mentha aquatica*), vattenmåra (*Galium palustre*) och spikblad (*Hydrocotyle vulgaris*) har rotat sig.

På den översilade hällen växer bl a gräslök (*Allium schoenoprasum*), rödklint (*Centaurea jacea*), knytling (*Herniaria glabra*) och lökgamander (*Teucrium scordium*).

5. BANDPROFILER

Bandprofil 1 placerades i en del av myren med ensartad laggvegetation, medan bandprofil 2 lades ut i ett område med rikare kantpartier (se fig 7).

5.1 BANDPROFIL 1

Läge: På myrens västra kant; 25 meter söder om sockengränsen mellan Vänge och Buttle.

Riktning: 82°

Längd: 15,5 meter

Kommentar: Bandprofilen ger en god bild av den tämligen ensartade lagg- och myrviddsvegetation som återfinns runt merparten av Lindhammars myr.

Till skillnad från många andra ställen övergår dock fastmarken i denna del av myren tvärt i en porsbevuxen, tuvig lagg.

Utanför det ca 10 meter breda porsbältet vidtar en smal bunkestarrzon, och därefter myrviddens ag/högstarrsamhälle.

Noteras kan de rikliga förekomsterna av kärrfräken i bandprofilen. Denna art saknas, som tidigare nämnts, helt i "sporren".

Art	Ruta nr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	<i>Deschampsia flexuosa</i>	2										
	<i>Calamagrostis varia</i>	1	1									
	<i>Melampyrum pratense</i>	2	1									
	<i>Pteridium aquilinum</i>	2	1									
	<i>Maianthemum bifolium</i>	1	1									
	<u><i>Calluna vulgaris</i></u>	2	<u>3</u>									
	<u><i>Vaccinium myrtillus</i></u>	2	<u>2</u>									
	<i>Vaccinium vitis-ideae</i>	2	2			1						
	<i>Melica nutans</i>		1									
10	<i>Galium boreale</i>		1									
	<i>Carex caryophylla</i>	2	1	1								
	<i>Carex flacca</i>	2	2	1								
	<i>Scorzonera humilis</i>	2	2	1								
	<i>Rubus saxatilis</i>	1				1	1					
	<i>Potentilla erecta</i>		1	2	2	2	2	2	1			
	<i>Molinia caerulea</i>		1	<u>3</u>	2	2	2	2	2			
	<u><i>Myrica gale</i></u>	1	1	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	2	2	<u>3</u>	2		
	<i>Carex pulicaris</i>			2	<u>2</u>							
	<i>Succisa pratensis</i>			1		1						
20	<i>Carex hostiana</i>			1		1						
	<i>Rhamnus frangula</i>			1	1	2						
	<i>Carex panicea</i>		1				1					
	<i>Sesleria caerulea</i>			1	1	1						
	<u><i>Equisetum palustre</i></u>			<u>3</u>	2	2	2	2	1			
	<i>Equisetum variegatum</i>	1	1	1	1	1	1	1			1	1
	<i>Eriophorum angustifolium</i>		2	1	1	2	1	1	1	1	1	1
	<i>Salix repens</i>					1						
	<i>Valeriana officinalis</i>					1	1	1	2	1		
	<u><i>Carex elata</i></u>					1	1		2	<u>3</u>	2	2
30	<i>Filipendula ulmaria</i>						2					
	<i>Menyanthes trifoliata</i>						2	2	2			
	<i>Scirpus uniglumis</i>							1				
	<i>Carex lasiocarpa</i>						1	1	2	1	1	2
	<u><i>Cladium mariscus</i></u>										<u>3</u>	<u>3</u>
35	<i>Pedicularis palustre</i>											<u>1</u>

Understrukna arter är dominerande i någon del av bandprofilen.

5.2 BANDPROFIL 2

Läge: På västra kanten av den södra fastmarksön.

Riktning: 228°

Längd: 18,5 meter

Kommentar: Bandprofilen är utlagd genom ett av myrens rikare laggområden.

Utanför laggens pors/blåtåtelddominerade del uppträder en smal knappazon innan ett av myrens större tätaagbestånd tar vid.

De tämligen rikliga förekomsterna av brudsporre, axag, loppstarr, nålstarr, slätterblomma och tätört är typiska för området.

Gräsull är en annan karaktärsart, som dock är underrepresenterad i profilen.

Vid sidan av bandprofilen växer sparsamt med majviva, kärllilja, sumpnycklar och blodnycklar.

Art	Ruta nr													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		1												
		1												
		2	1	2										
		1	1	1										
		1	1	1										
		1	1	1										
		1	1	1										
		1		<u>3</u>										
		1		<u>T</u>										
10	Maianthemum bifolium		1											
	Hepatica nobilis		1											
	Galium boreale		1	1										
	Vaccinium myrtillus		1	1										
	Viola sp.			1										
	Calluna vulgaris	1	2	2	1									
	Carex pulicaris	2	2	1	1	1								
	Sesleria caerulea	2	1	1	1	1	1	1	1					
	<u>Molinia caerulea</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>3</u>				
	Potentilla erecta	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>T</u>	<u>T</u>				
20	Succisa pratensis	1	1	1	1	2	1	1	1	1				
	Equisetum variegatum	1	1	1	1	1	1	1	1	1				
	Carex panicea	1	1	1	1	2	2	2	2	2	1	1		
	Eriophorum latifolium				1		1							
	Rhamnus frangula				1					1				
	Carex dioeca				1	1	1		1	1				
	<u>Myrica gale</u>			1	2	1	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	1		1	1
	Pinguicula vulgaris					1	1							
	Parnassia palustris					1	1	1	1					
	Schoenus ferrugineus					2	2	2	2	1	1			
30	Pinus sylvestris								1					
	Eriophorum angustifolium							1	1		1	1		
	Phragmites communis								1	1	1	1		
	<u>Schoenus nigricans</u>								1	1	<u>3</u>	<u>3</u>	1	
	Carex elata							2	2	<u>T</u>	<u>2</u>			
	<u>Cladium mariscus</u>												<u>3</u>	<u>3</u>
36	Menyanthes trifoliata												<u>3</u>	<u>T</u>

Understrukna arter är dominerande i någon del av bandprofilen.

6. ARTLISTA

Denna förteckning upptar samtliga växter vi funnit i det inventerade området. Av 124 arter är 55 "fastmarksväxter" som vandrat in på laggens torrare partier och på tuvorna.

Eftersom inventeringen har utförts under högsommaren kan vissa tidiga och senblommande arter ha förbigåtts.

För att lämna en så detaljerad information som möjligt har vi försökt att efter varje art ge en upplysning om dess huvudsakliga förekomst på myren.

A = arten förekommer runt i stort sett hela myren.

R = arten förekommer framför allt i de rikare delarna av myren.

U = arten förekommer i anslutning till utloppsområdet.

Arter markerade med F är fastmarksväxter.

Obetecknade arter har en oklar utbredning på myren och är oftast sådana vi funnit i få exemplar.

Agrostis tenuis	Rödven	F
A. stolonifera	Krypven	
Allium schoenoprasum	Gräslök	U
Anemone nemorosa	Vitsippa	F
Anthoxanthum odoratum	Vårbrodd	F
Anthyllis vulneraria	Getväppling	F
Betula sp.	Björk	F
Brachypodium pinnatum	Backskafting	F
Briza media	Darrgräs	F
Calamagrostis varia	Piggrör	F
Calluna vulgaris	Ljung	F
Carex caryophyllea	Vårstarr	F
C. dioeca	Nålstarr	A
C. elata	Bunkestarr	A
C. flacca	Slankstarr	A
C. hirta	Grusstarr	F
C. hostiana	Ängsstarr	A
C. lasiocarpa	Trädstarr	A
C. nigra	Hundstarr	A
C. oederi	Ärtstarr	U
C. panicea	Hirsstarr	A
C. pulicaris	Loppstarr	A

Centaurea jacea	Rödclint	U
Cirsium palustre	Kärrtistel	U
Cladium mariscus	Ag	A
Convallaria majalis	Liljekonvalj	F
Cotoneaster integerrimus	Oxbär	F
Dactylorhiza cruenta	Blodnycklar	R
D. fuchsii	Skogsnycklar	R
D. incarnata	Ängsnycklar	A
D. traunsteineri	Sumpnycklar	R
Deschampsia caespitosa	Tuvtåtel	F
Drosera rotundifolia	Rundsilesår	R
Equisetum arvense	Åkerfräken	F
E. fluviatile	Sjöfräken	U
E. palustre	Kärrfräken	A (utom "sporren")
E. variegatum	Smalfräken	A
Epipactis palustris	Kärrknipprot	R
Eriophorum angustifolium	Ängsull	A
E. latifolium	Gräsull	R (A)
Festuca rubra	Rödsvingel	F
Filipendula ulmaria	Älgört	A
F. vulgaris	Brudbröd	F
Galium boreale	Vitmåra	F
G. palustre	Vattenmåra	A
G. triandrum	Färgmåra	F
G. uliginosum	Sumpmåra	F
Geranium sylvaticum	Midsommarblomster	F
Geum rivale	Humleblomster	F
Gymnadenia conopsea	Brudsporre	R
Helianthemum nummularium	Vanlig solvända	F (U)
Herniaria glabra	Knytling	F (U)
Hydrocotyle vulgaris	Spikblad	U
Hypericum perforatum	Äkta johannesört	F (U)
Inula salicina	Krissla	F
Juncus articulatus	Ryltåg	
J. conglomeratus	Knapptåg	R
Juniperus communis	En	F
Lathyrus pratensis	Gulvial	F
Linum catharticum	Vildlin	R
Listera ovata	Tvåblad	F
Lotus corniculatus	Käringtand	F
Luzula multiflora	Ängsfryle	F
L. pilosa	Vårfryle	F
Lysimachia vulgaris	Videört	U
Maianthemum bifolium	Ekorrbär	F
Melica nutans	Bergsslok	F
Mentha aquatica	Vattenmynta	U
Menyanthes trifoliata	Vattenklöver	A
Molinia caerulea	Blåtåtel	A
Myrica gale	Pors	A
Ophrys insectifera	Flugblomster	R
Orthilia secunda	Björkpyrola	F
Parnassia palustris	Slätterblomma	R
Pedicularis palustris	Kärrspira	A
Phragmites communis	Bladvass	Se fig 5

<i>Picea abies</i>	Gran	F
<i>Pinguicula vulgaris</i>	Tätört	R
<i>Pinus sylvestris</i>	Tall	F
<i>Platanthera bifolia</i>	Nattviol	F
<i>Poa compressa</i>	Bergsggröe	F (U)
<i>Polygala vulgaris</i>	Jungfrulin	
<i>Potamogeton gramineus</i>	Gräsnate	} Sankare ställen i sporren
<i>P. natans</i>	Gäddnate	
<i>Potentilla anserina</i>	Gåsört	
<i>P. erecta</i>	Blodrot	A
<i>P. reptans</i>	Revfingerört	
<i>Primula farinosa</i>	Majviva	R
<i>Prunella vulgaris</i>	Brunört	F
<i>Prunus spinosa</i>	Slån	F
<i>Pteridium aquilinum</i>	Örnbräken	F
<i>Pyrola rotundifolia</i>	Vitpyrola	F
<i>Quercus robur</i>	Skogsek	F
<i>Ranunculus acris</i>	Smörblomma	F
<i>R. flammula</i>	Ältranunkel	U
<i>R. repens</i>	Revsmörblomma	U
<i>Rhamnus frangula</i>	Brakved	A
<i>Rosa canina</i>	Nyponros	F
<i>Rosa villosa</i>	Hartsros	F
<i>Rubus caesius</i>	Blåhallon	F
<i>R. saxatilis</i>	Stenbär	F
<i>Salix repens</i>	Krypvide	
<i>Salix sp.</i>		
<i>Sanguisorba officinalis</i>	Blodtopp	R
<i>Schoenus ferrugineus</i>	Axag	R (A)
<i>S. nigricans</i>	Knappag	A
<i>Scirpus uniglumis</i>	Agnsäv	A
<i>Scorzonera humilis</i>	Svinrot	F
<i>Sesleria caerulea</i>	Älväxing	A
<i>Sorbus aucuparia</i>	Rönn	F
<i>S. intermedia</i>	Oxel	F
<i>Succisa pratensis</i>	Ängsvädd	
<i>Teucrium scordium</i>	Lökgamander	U
<i>Tofieldia calyculata</i>	Kärrlilja	R
<i>Triglochin palustre</i>	Kärrsälting	
<i>Tussilago farfara</i>	Hästhov	F
<i>Utricularia intermedia</i>	Dybläddra	A
<i>U. vulgaris</i>	Vattenbläddra	A
<i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbär	F
<i>V. vitis-idaea</i>	Lingon	F
<i>Valeriana officinalis</i>	Läkevänderot	
<i>Veronica scutellata</i>	Dyveronika	U
<i>Viburnum opulus</i>	Skogsolvon	F
<i>Viola sp.</i>	Viol	

7. ERKÄNNANDE

Vi vill rikta ett stort tack till Mikael Ohlsson vid institutionen för ekologisk botanik, Umeå Universitet, för att han artbestämt det fåtal mossor vi samlat in.

8. LITTERATURLISTA

- Dahlbeck, N. 1950. Nygårds myr räddad. I: Sveriges Natur 41:56-57.
- Hylander, N. 1982. Nordisk kärlväxtflora I-II. Stockholm.
- Högström, S. 1974. Översiktlig ornitologisk inventering av Gotlands myrar 1972. I: Översiktlig inventering av skyddsvärda myrar. Länsstyrelsen i Gotlands län, Visby.
- Lid, J. 1974. Norsk og svensk flora. 2:a upplagan. Oslo.
- Lundqvist, G. 1929. Myrmarker. I: Beskrivning till kartbladet Katthammarsvik. SGU ser. Aa N:o 170. Stockholm.
- Nyholm, E. 1954-1969. Illustrated Moss Flora of Fennoscandia. II: 1-6. Musci, Malmö.
- von Post, L. 1940. Kalkens och solens ö. I: Svenska turistföreningens årskrift 1940. Stockholm.
- Sernander, R. 1941. Gotlands kvarlevande myrar och träsk. Kungl Svenska Vetenskapsakademiens Avhandlingar i Naturskyddsärenden N:o 3. Stockholm.
- Ursing, B. 1972. Svenska växter. Kryptogamer. Stockholm.